

[Statsministeren.]

at stille spørgsmål til ministre, kan forbedres. Måske kan noget opnås ved at optage flere oplysninger i den eksisterende oversigt. Jeg advarer imod, at vi medvirker til at starte en ny papirmølle, der maler, uden at resultatet står i et rimeligt forhold til det påkrævede arbejde. Men regeringen er villig til gennem en mere detaljeret drøftelse i et udvalg at undersøge behovet for udførligere oplysninger, og vi er selvsagt til rede med de oplysninger, vi er i stand til at give om de indtil nu indhøstede erfaringer.

Kampmann: Som det er nævnt i fremsættelsen, er det et relativt lille forslag, et upolitisk forslag og et ganske praktisk forslag.

Så vidt jeg ved, er det praksis i de enkelte ministerier, at man til ministeren årligt laver en opgørelse over de enkelte udvalg efter det kriterium, om det er permanente udvalg eller ikke-permanente udvalg, og jeg forstår også, at denne oversigt går videre til statsministeriet, hvorfra den fremsendes i 10 eksemplarer til folketinget. Man kan med denne baggrund måske med rette stille spørgsmålet, om det er nødvendigt med en yderligere redegørelse for det løbende kommissionsarbejde, således som det er foreslået.

Jeg må sige, at jeg ser formålet som tosidigt. For det første at sikre folketinget en større information. Hermed sikrer man også offentligheden større information, og det passer jo ganske udmærket ind i de bestræbelser, som i øvrigt både her og i kommunerne pågår for at sikre større offentlighed i forvaltningen. Jeg synes godt, at dette synspunkt kan indpasses her.

Det andet formål må være at støtte folketingets kontrollerende virksomhed. Det er vel rigtigt, når man sammenligner det danske folketing med en lang række andre landes folketing, at den kontrollerende virksomhed ikke udøves så stærkt her som i en lang række andre parlamenter, f. eks. i det amerikanske senat.

Den kontrollerende virksomhed ligger for mig for det første i, at folketinget får et bedre indblik i varigheden af de pågældende udvalgs- eller kommissionsarbejder. For det andet ligger kontrollen i det præventive, idet jeg opfatter det som præventivt, at de enkelte styrelser gennem de enkelte mini-

sterier skal oplyse om, hvor langt kommissionerne er kommet med arbejdet, og hvor lang tid de skønner at det pågældende kommissionsarbejde vil vare, før resultatet kan afleveres først til ministeren og derefter til offentligheden. Jeg erkender ganske blankt, at det måske er et lille punkt i folketingets kontrollerende virksomhed; men jeg synes, det er et væsentligt punkt, og jeg synes, det er et punkt, vi bør tage med også under hensyntagen til, at det passer ind i det, jeg tidligere nævnte om større offentlighed i forvaltningen; det er nok tiltrængt.

Det næste spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med forslaget, er hele problematikken om, hvorvidt væsentlige politiske spørgsmål begraves i udvalg. Vi har jo lige set et eksempel på et spørgsmål, som i en del af befolkningen opfattes som værende begravet i et udvalg, nemlig hele spørgsmålet om universitetsadministrationsudvalgets betænkning om en større demokratisering af de højere læreanstalter, først og fremmest Københavns universitet. Det er for mig et godt eksempel på, at et meget væsentligt demokratiseringsspørgsmål har været begravet for længe i et udvalg, således at udvalgets resultater, når de foreligger, ikke er tilstrækkelige i forhold til den udvikling, som i øvrigt er foregået i samfundet i henseende til demokratisering. Vi ser, at resultatet i dette specielle tilfælde bliver, at kommissionsarbejdet måske er mere eller mindre spildt. Vi er så langt fremme, at der er kommet en ny baggrund for arbejdet, og at det eksisterende kommissionsarbejde derfor ikke har gjort den nytte, det burde have gjort, fordi spørgsmålet for længe har været begravet eller gemt i et udvalg.

Jeg har nævnt dette, fordi det er et aktuelt eksempel, men jeg føler mig overbevist om, at det er muligt at nævne væsentlig flere eksempler, som vil belyse, at baggrunden for et udvalgs nedsættelse mange gange kan forsvinde i den tid, de forskellige udvalg og kommissioner sidder.

Må jeg afslutningsvis sige, at socialdemokratiet kan medvirke til, at forslaget kommer i et udvalg her i folketinget. Vi finder ikke, det skulle være nødvendigt med noget, særlig langt udvalgsarbejde, og jeg gentager, at jeg finder, at forslaget så vidt muligt bør gennemføres. Det er et lille, praktisk og ganske upolitisk forslag.